

[Jens Møller.]

vise til noget af det, fru Lone Dybkjær nævnte. Vi vil være med til at ændre disse ting, så det bliver så godt som muligt, men vi må altså sige, vi gerne vil medarbejde. Vi mener, det er nødvendigt at få disse ting fastslået, inden vi får principdebatten for eller imod a-kraft.

(Kort bemærkning).

Erik Holst (S):

Jeg vil anerkende hr. Ninn-Hansens mulighed for at vurdere ud fra sin egen opfattelse, om det materiale, der er udgivet af oplysningsudvalget, er godt eller dårligt, men jeg vil anholde vurderinger som pladderartikler om marxisme og andet sukker-godt. Det karakteriserer måske mere den, der siger det, end artiklerne eller materialet.

Må jeg videre sige: om atomkraft har man et udmærket hæfte, hvor 2 professorer vurderer for eller imod anvendelsen af atomkraft.

Til slut skal jeg blot lige sige til hr. Morten Lange, at jeg ikke kan acceptere påstanden om, at standarden skulle være forbløffende ringe, og det jeg tror heller ikke de fleste af de eksperter, der har udtrykt sig som eksperter, ville kunne acceptere, men derimod nok dem, der har udtrykt deres holdning i det materiale, der har været lagt til grund for debatten her i sommer.

Ib Nørlund (DKP):

Det er nu ikke bare en genfremsættelse, dette her. Jeg tænker ikke kun på § 14, hvor jeg kan tiltræde den mulighed for at gribe til folkeafstemning, som er givet derigen-nem, men først og fremmest på, at der i slutningen af fremsættelsestalen er varslet helt nye og nogle måske interessante organer, som man slet ikke aner noget om hvad der i virkeligheden ligger bag ved.

Jeg kan heller ikke give ret i, at det bare er en procedurelovgivning, og det kan jeg ikke af følgende grunde: det forekommer mig, at noget af det, der har udkrystalliseret sig af den offentlige diskussion, i høj grad er, at problematikken her ikke er af teknisk art, at fredelig udvindelse af atomenergi er en teknisk løselig proces, men at problemerne er af samfundsmæssig art, om der er samfundsmæssige garantier for, at det også

bliver gjort, og det er jo også på det område, den offentlige mening har tilkendegivet forskellige former for uro, som ikke er ganske ubegrundede. Som jeg ved tidligere lejligheder har anført eksempler på, betyder jo netop det at så store dele af atomenergiudvindingen er behersket af kapitalistiske monopoler, at profithensyn ofte fører til, at sikkerhedshensyn tilsidesættes.

Derfor bliver det centrale i problemet efter min mening, hvorvidt man vil sikre en tilstrækkelig og overbevisende demokratisk kontrol med atomenergiudvinding, og det handler lovforslaget jo også om eller berører i hvert fald områder, hvor dette skulle give sig udslag. Som lovforslaget er formuleret, er det overladt til atomenergikommissionen og sundhedsstyrelsens Gomard-udvalg. Atomenergikommissionens sammensætning har jeg tidligere gjort opmærksom på. Det er jo „den store, hvide flok, vi se“ igen. Det er hele den tungtvejende del af dansk kapitalisme, som møder op dér, som i så mange andre kommissioner og den slags ting — og så en enkelt sekretær fra LO, det skal være sagt. Men det kan dog ikke anses for tilfredsstillende over for de problemer, vi står med her.

I de svar på nogle af de spørgsmål, som er blevet stillet, har ministeren over for energipolitisk udvalg tilkendegivet, at man bare skulle have oplysningerne fra atomenergikommissionen og Gomard-udvalget med deres kommentarer til undervisningsministeren, den stakkels undervisningsminister, som er bebyrdet med krigsførelse på alle mulige fronter, som skal sidde og beslutte, om det er sikkert nok eller ej. Se, den går ikke. I energiudvalget har vi jo sågar også haft direkte henvendelser fra folk, som var forudset at komme til at arbejde på atomkraftværker, fra elværkfunktionærernes organisationer, som gjorde opmærksom på, at de overhovedet ikke var repræsenteret noget som helst sted.

Jeg tror, at noget, som vil blive afgørende ikke alene for vores stillingtagen, men for store dele af befolkningens, er, om man i den videre behandling af dette lovforslag kommer frem til sådanne former for en, som jeg siger, overbevisende og tilstrækkelig demokratisk kontrol, således at man virkelig med god samvittighed kan sige, at her tager man